

EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 9.1.2014
COM(2013) 937 final

2013/0449 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om ændring af forordning (EU) nr. 260/2012 for så vidt angår omstillingen til EU-dækkende kreditoverførsler og direkte debiteringer

(EØS-relevant tekst)

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

Begrundelse og formål

Forordning (EU) nr. 260/2012 indeholder fælles tekniske og forretningsmæssige krav vedrørende kreditoverførsler og direkte debiteringer i euro og er som sådan et vigtigt element i gennemførelsen af et fælles eurobetalingsområde (SEPA). I forordningen er den 1. februar 2014 fastsat som slutdato i euroområdet for omstilling af både nationale og europæiske kreditoverførsler og direkte debiteringer i euro til SEPA-kreditoverførsler (SCT) og -debiteringer (SDD).

De seneste statistikker fra Den Europæiske Centralbank (ECB) viser, at omstillingstakten i euroområdet til SEPA-kreditoverførsler (SCT) samlet set er steget fra 59,87 % i oktober 2013 til 64,1 % i november, mens omstillingen til SEPA-debiteringer (SDD) samlet set er steget fra 11,52 % i oktober til 26 % i november. Uagtet Kommissionens gentagne oplysningstiltag over for medlemsstaternes kompetente myndigheder og Den Europæiske Centralbanks og mange medlemsstaters ihærdige kampagne for at fremme omstillingen til SEPA er SMV'er, små offentlige forvaltninger og lokale myndigheder fortsat de mindst velforberejdede, når det gælder egentlig omstilling. Banksektorens kommunikationsindsats over for SMV'erne og de nationale oplysningskampagner har efter alt at dømme ikke haft de forventede virkninger eller i det mindste ikke i det omfang, man havde forventet.

I betragtning af det lave omstillingstempo i nogle medlemsstater for så vidt angår SCT og i de fleste medlemsstater for så vidt angår SDD forekommer det meget usandsynligt, at omstillingen til SEPA vil være fuldført den 1. februar 2014. Imidlertid kan det forventes, at banker og andre betalingstjenesteudbydere på grund af og med virkning fra denne juridisk bindende slutdato nægter at behandle traditionelle betalinger, som ikke opfylder SEPA-kravene. Hvis omstillingen til SCT/SDD ikke er fuldstændig, kan det ikke udelukkes, at der vil forekomme betalingshændelser, som fører til betalingsforsinkelser eller markedsforstyrrelser. Disse kan berøre alle betalingstjenestebrugere og særlig SMV'er og forbrugere.

På grund af dette store juridiske problem og de potentielt alvorlige konsekvenser for borgerne og virksomhederne foreslår Kommissionen at ændre forordning (EU) nr. 260/2012 ved at indføre en klausul, der giver banker og andre betalingstjenesteudbydere mulighed for fortsat, også efter den 1. februar 2014, i en begrænset periode på seks måneder at behandle betalinger, som ikke opfylder kravene, gennem deres traditionelle betalingsordninger, sideløbende med SCT og SDD. Klar besked om denne ændring vil give betalingstjenestebrugere sikkerhed for, at deres betalinger fortsat vil blive behandlet efter den 1. februar 2014, og give dem, der endnu ikke er gået over til SEPA, mulighed for at gøre dette hurtigst muligt. Slutdatoen som sådan ændres ikke, og overgangsklausulen er en ekstraordinær engangsforanstaltning. De igangværende oplysningskampagner vedrørende omstillingen til SEPA bør under alle omstændigheder videreføres. Ved udløbet af overgangsperioden vil Kommissionen omgående tage de nødvendige skridt til at sikre, at medlemsstaterne gennemfører EU-lovgivningen til fulde.

Deltagerne i SEPA-mødet på højt plan, der samler højtstående repræsentanter fra Den Europæiske Centralbank og bestyrelsesmedlemmer fra Eurosystemets centralbanker, blev hørt om dette initiativ den 19. december 2013.

I betragtning af ovenstående, og da der kun er meget kort tid til den 1. februar 2014, bør denne forordning have vedtaget af Europa-Parlamentet og Rådet og træde i kraft omgående.

Forordningen er nødvendig for at undgå retsusikkerhed for banker og andre betalingstjenesteudbydere samt for virksomheder og forbrugere, eftersom forordning (EU) nr. 260/2012 ville forpligte betalingstjenesteudbydere til at nægte at behandle betalinger i euro, som ikke opfylder SEPA-kravene, efter denne slutdato. Hvis forslaget til forordning ikke hastevædtages, kan det føre til alvorlige juridiske og tekniske risici i forbindelse med betalingstransaktioner fra og med den 1. februar 2014.

Generel baggrund

Forordning (EU) nr. 260/2012, der trådte i kraft den 31. marts 2012, gav markedsdeltagerne en frist på to år til at tilpasse deres betalingsprocesser til SEPA-kravene vedrørende SCT og SDD. I de to år har Kommissionen og ECB sammen med de nationale offentlige myndigheder nøje overvåget fremskridtene med omstillingen til SEPA. ECB har regelmæssigt udsendt statusrapporter herom. Der er blevet afholdt en række møder i SEPA-Rådet, hvor Kommissionen har drøftet omstillingsfremskridtene med repræsentanter fra både udbuds- og efterspørgselssiden af betalingsmarkedet og har betonet behovet for at intensivere kommunikationstiltagene over for betalingstjenesteudbydere og alle kategorier af betalingstjenestebrugere (virksomhederne, inklusive SMV'er, de offentlige forvaltninger, forbrugerne mv.) Den 30. marts 2012 arrangerede Kommissionen en særlig workshop om fortolkningen af forordning (EU) nr. 260/2012 med deltagelse af teknisk sagkyndige fra SEPA-Rådet og atter den 12. juli 2013 med deltagelse af repræsentanter for medlemsstaterne. Den 17. april 2013 afholdt Kommissionen desuden et møde i en teknisk ekspertgruppe om SEPA. Kommissionen har endvidere drøftet fremskridtene med repræsentanter for medlemsstaterne i både EU's SEPA-Forum, der finder sted to gange om året, og Betalingsudvalget. Omstillingen til SEPA har regelmæssigt figureret på dagsordenen for en lang række tekniske møder mellem ECB og repræsentanter for de nationale centralbanker og har desuden været genstand for fora med repræsentanter for banksektoren.

I betragtning af de lave omstillingstal, der blev offentliggjort af ECB i rapporten om omstillingen til SEPA fra marts 2013, vedtog Økofinrådet den 14. maj 2013 en række omfattende rådskonklusioner, hvori det understregede betydningen af omstillingen til SEPA og opfordrede medlemsstaterne og markedsdeltagerne til aktivt at støtte og fremskynde omstillingsprocessen ved at træffe relevante foranstaltninger. I forlængelse af Økofinrådets konklusioner sendte Kommissionen og ECB den 15. maj 2013 en fælles skrivelse til finansministrene og cheferne for de nationale centralbanker, hvori de ligeledes understregede vigtigheden af omstillingen til SEPA og det presserende behov for handling på nationalt plan.

2. RESULTAT AF HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSER

2.1. Fremsendelse af forslaget til de nationale parlamenter

Udkast til lovgivningsmæssige retsakter, herunder forslag fra Kommissionen, der er sendt til Europa-Parlamentet og Rådet, skal fremsendes til de nationale parlamenter i overensstemmelse med protokollen om de nationale parlameters rolle i Den Europæiske Union (protokol nr. 1), der er knyttet som bilag til traktaterne.

I henhold til artikel 4 i protokollen skal der forløbe en periode på otte uger mellem det tidspunkt, hvor et udkast til lovgivningsmæssig retsakt stilles til rådighed for de nationale parlamenter, og det tidspunkt, hvor det sættes på Rådets foreløbige dagsorden med henblik på vedtagelse eller vedtagelse af en holdning inden for rammerne af en lovgivningsprocedure.

Denne frist kan dog i henhold til artikel 4 fraviges i tilfælde af en sags hastende karakter, som skal begrundes i retsakten eller Rådets holdning. Kommissionen henstiller til Europa-

Parlamentet og Rådet at betragte dette forslag som en absolut hastesag af ovenfor beskrevne grunde.

2.2. Høring af interesserede parter og konsekvensanalyse

I betragtning af de lave omstillingstal, der blev offentliggjort af ECB i december 2013, har Kommissionen og ECB analyseret sandsynligheden for, at omstillingen til SEPA vil være fuldført den 1. februar 2014. Man har måttet erkende, at det er højst usandsynligt, selv om adskillige store betalingstjenestebrugere, f.eks. forsyningsselskaber med massebetalinger, har tilkendegivet, at de agter at gå over til SEPA tæt på slutdatoen.

Det er vanskeligt at vurdere, hvor mange markedsdeltagere der ikke vil leve op til SEPA-kravene på den juridisk bindende slutdato, men det ligger klart, at omstillingen ingen steder kommer i nærheden af 100 %, især hvad angår SDD.

Banker og andre betalingstjenesteudbydere kan pr. 1. februar 2014 nægte at behandle betalinger, som ikke opfylder SEPA-kravene. Den største risiko i forbindelse med ikke-omstilling vedrører SMV'er, som for manges vedkommende endnu ikke er gået over til SEPA. På baggrund af denne risiko har ECB analyseret en række mulige scenarier og disses konsekvenser sammen med mulige løsninger til at rette op på situationen. Teknisk set vil betalingstjenesteudbyderne være i stand til fortsat at behandle betalinger, der ikke opfylder kravene, ved hjælp af traditionelle ordninger. Herudover bør de markedsdeltagere, der endnu ikke opfylder SEPA-kravene, identificeres og informeres fyldestgørende om, hvordan de kan gå over til SEPA på en effektiv måde.

Selv om det vil være teknisk muligt for markedsdeltagerne med hjælp fra tilsynsførere at iværksætte midlertidige løsninger for at afhjælpe potentielle omstillingsproblemer efter den 1. februar 2014, består der en reel risiko for, at denne utilfredsstillende situation fører til forvirring både blandt forbrugerne og andre betalingstjenestebrugere, og retssikkerhed for betalingstjenesteudbydere, som konfronteres med markedsdeltagere, der (endnu) ikke har iværksat disse midlertidige løsninger. Blandt de markedsdeltagere, der ikke opfylder kravene, er der mange SMV'er. Det forhold, at deres traditionelle betalinger muligvis ikke vil blive behandlet af bankerne efter den 1. februar 2014, kan også skade eurosystemets omdømme som helhed. Det er usandsynligt, at der vil blive iværksat midlertidige løsninger rettidigt, selv om det er teknisk muligt.

For at undgå unødvendige betalingsforstyrrelser som følge af manglende overensstemmelse med SEPA og for at sikre retssikkerheden for alle markedsdeltagere finder Kommissionen det berettiget at foreslå, at de nationale traditionelle ordninger i en begrænset periode på seks måneder kan anvendes side om side med SCT- og SDD-ordningerne. Længden af en sådan overgangsperiode skal være forholdsmæssigt afpasset. Formålet vil være at opretholde presset på markedsdeltagerne til at gå over til SEPA hurtigst muligt og samtidig sikre retssikkerheden og sørge for, at betalingstjenesteudbydernes omkostninger ved at anvende to betalingssystemer side om side begrænses. Betalingstjenesteudbydere, som allerede er gået over til SCT og SDD, kan overveje at levere konverteringstjenester til markedsdeltagere, der endnu ikke er gået over til SEPA. I overgangsperioden bør medlemsstaterne undlade at straffe betalingstjenesteudbydere, der behandler betalinger, som ikke opfylder kravene, og betalingstjenestebrugere, der endnu ikke er gået (helt) over til SEPA.

At der undtagelsesvist og som en engangsforanstaltning indføres en supplerende periode, i hvilken man tolererer behandlingen af traditionelle betalinger, vil også muliggøre en gradvis omstilling. I betragtning af at fristen nærmer sig, har en række store forsyningsselskaber tilkendegivet, at de agter at gå over til SEPA umiddelbart inden den nugældende slutdato den

1. februar 2014. Dette kan forårsage flaskehalse, særlig hos betalingstjenesteudbydere og softwareleverandører, der vil kunne opleve visse kapacitetsbegrænsninger.

På baggrund af de nuværende omstillingstal og det forventede omstillingstempo anses en overgangsperiode på seks måneder, indtil den 1. august 2014, for at være passende. I denne periode vil Kommissionen og ECB sammen med de nationale myndigheder fortsat nøje overvåge omstillingsprocessen og være parat til at træffe supplerende foranstaltninger, hvis det er nødvendigt.

Dette forslag ledsages ikke af en særskilt konsekvensanalyse, da der allerede er blevet foretaget en konsekvensanalyse i forbindelse med forordning (EU) nr. 260/2012. Dette forslag ændrer ikke indholdet af forordningen og pålægger ikke virksomhederne nye forpligtelser. Det har udelukkende til formål at indføre en overgangsperiode i forlængelse af den i forordningens artikel 6, stk. 1 og 2, fastsatte slutdato for at undgå retsusikkerhed for tilsynsmyndighederne, betalingstjenesteudbydere, virksomhederne og forbrugerne.

3. JURIDISKE ASPEKTER AF FORSLAGET

Kommissionen foreslår, at forordning (EU) nr. 260/2012 ændres ved at indføre en klausul, der giver banker og andre betalingstjenesteudbydere mulighed for indtil den 1. august 2014 fortsat at behandle betalinger, der ikke overholder kravene, gennem deres eksisterende traditionelle betalingsordninger, sideløbende med SCT og SDD. Denne ændring sikrer, at markedsdeltagere, der ikke er klar til SEPA den 1. februar 2014, fortsat kan foretage betalinger, og at man undgår enhver gene for forbrugerne.

I henhold til forslaget finder ændringen anvendelse pr. 31. januar 2014. Denne bestemmelse muliggør også anvendelse med tilbagevirkende kraft, hvis Europa-Parlamentet og Rådet ikke vedtager forslaget inden den 1. februar, men først umiddelbart efter denne dato. Herved undgår man, at der efter den 1. februar 2014 opstår et juridisk tomrum, hvilket ville skabe retsusikkerhed.

Indførelsen af denne overgangsperiode til udfasning af de gamle ordninger skal betragtes som en undtagelsesforanstaltning, der ikke vil blive forlænget yderligere. Alle markedsdeltagere skal derfor opfylde SEPA-kravene senest den 1. august 2014, jf. dog de forskellige fritagelser i henhold til artikel 16 i forordning (EU) nr. 260/2012.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Forordningen har ingen virkninger for Kommissionens budget.

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING**om ændring af forordning (EU) nr. 260/2012 for så vidt angår omstillingen til EU-dækkende kreditoverførsler og direkte debiteringer**

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —
 under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 114,
 under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,
 efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,
 under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg¹,
 under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank²,
 efter den almindelige lovgivningsprocedure³, og
 ud fra følgende betragtninger:

- (1) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 260/2012⁴ udgør sammen med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 924/2009⁵ et vigtigt element i gennemførelsen af et fælles eurobetalingsområde (SEPA), hvor der ikke sondres mellem grænseoverskridende og indenlandske betalinger i euro. Hovedformålet med forordning (EU) nr. 260/2012 er omstillingen fra indenlandske ordninger for kreditoverførsler og direkte debiteringer til harmoniserede SEPA-ordninger for kreditoverførsler (SCT) og direkte debiteringer (SDD), bl.a. ved at forsyne EU's borgere med et unikt internationalt bankkontonummer (IBAN), der kan anvendes til alle SEPA-kreditoverførsler og -debiteringer i euro.
- (2) I henhold til forordning (EU) nr. 260/2012 skal omstillingen til SEPA finde sted inden den 1. februar 2014 for at give betalingstjenesteudbydere og -brugere tilstrækkelig tid til at tilpasse deres processer til de tekniske krav, der følger med omstillingen til SCT og SDD.
- (3) Siden vedtagelsen af forordning (EU) nr. 260/2012 har Kommissionen og Den Europæiske Centralbank nøje overvåget fremskridtene med omstillingen til SEPA. Der er blevet afholdt en række møder med medlemsstaterne, de nationale offentlige

¹ EUT C [...] af [...], s. [...].

² EUT C [...] af [...], s. [...].

³

⁴ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 260/2012 af 14. marts 2012 om tekniske og forretningsmæssige krav til kreditoverførsler og direkte debiteringer i euro og om ændring af forordning (EF) nr. 924/2009 (EUT L 94 af 30.3.2012, s. 22).

⁵ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 924/2009 af 16. september 2009 om grænseoverskridende betalinger i Fællesskabet og om ophævelse af forordning (EF) nr. 2560/2001 (EUT L 266 af 9.10.2009, s. 11).

myndigheder og markedsdeltagerne. Den Europæiske Centralbank har regelmæssigt offentliggjort statusrapporter om omstillingen til SEPA på grundlag af betalingsdata indsamlet af de nationale centralbanker. Det fremgår af disse rapporter, at en række medlemsstater i euroområdet er på rette spor med tal for omstilling til SCT, der nærmer sig de 100 %. Det store flertal af betalingstjenesteudbydere har meddelt, at de allerede opfylder SEPA-kravene. I en række andre medlemsstater lever omstillingstallene dog ikke op til forventningerne. Dette gælder først og fremmest for SDD.

- (4) I maj 2013 understregede Økofinrådet i sine konklusioner⁶ endnu en gang betydningen af omstillingen til SEPA. Det blev bemærket, at omstillingen til SEPA langt fra var fuldført, og at samtlige markedsdeltagere omgående skulle sætte ind på at gennemføre omstillingen til SEPA rettidigt. Der blev vedtaget en handlingsplan, hvori man opfordrede forretningsdrivende, virksomheder, SMV'er og offentlige forvaltninger til omgående at tage de nødvendige konkrete, interne skridt til at tilpasse deres processer og meddele deres kunder disses IBAN-oplysninger.
- (5) Trods den store indsats, der er gjort af Den Europæiske Centralbank, medlemsstaterne, de nationale offentlige myndigheder og de forskellige markedsdeltagere igennem de seneste måneder, viser de nyeste omstillingsstatistikker, at omstillingen i euroområdet til SEPA-kreditoverførsler (SCT) samlet set kun er steget fra 40 % i juni til ca. 64 % i november, mens omstillingen til SEPA-debiteringer (SDD) samlet set kun er nået op på 26 %. Mens de nationale tal viser store fremskridt i en række medlemsstater, er der stadig en stor gruppe af medlemsstater, der halter meget bagefter de forventede omstillingsresultater. I betragtning af det nuværende lave omstillingstempo i disse medlemsstater er det derfor meget usandsynligt, at alle markedsdeltagere vil leve op til SEPA-kravene inden den 1. februar 2014.
- (6) Pr. 1. februar 2014 vil banker og andre betalingstjenesteudbydere på grund af deres retlige forpligtelser være nødt til at nægte at behandle kreditoverførsler og direkte debiteringer, som ikke opfylder SEPA-kravene, selv om de, som det allerede er tilfældet i øjeblikket, teknisk set vil kunne behandle disse betalinger ved at fortsætte med at anvende de eksisterende traditionelle betalingsordninger sideløbende med SCT og SDD. Hvis omstillingen til SCT og SDD ikke er fuldstændig, kan det ikke udelukkes, at der vil forekomme betalingshændelser, som fører til forsinkelser af disse betalinger. Alle betalingstjenestebrugere og særlig SMV'er og forbrugere kan blive berørt.
- (7) Det er meget vigtigt, at man undgår unødvendige forstyrrelser i betalinger som følge af, at omstillingen til SEPA ikke vil være fuldført den 1. februar 2014. Betalingstjenesteudbydere bør derfor i en begrænset periode fortsat kunne behandle betalingstransaktioner gennem deres traditionelle ordninger sideløbende med deres SCT- og SDD-ordninger, således som det er tilfældet nu. Der bør derfor indføres en overgangsperiode, som gør det muligt at fortsætte denne parallelle behandling af betalinger på forskellige måder. På baggrund af de nuværende omstillingstal og det forventede omstillingstempo er en enkelt supplerende overgangsperiode på seks måneder passende. Denne klausul vedrørende de traditionelle ordninger, der ikke opfylder SEPA-kravene, bør betragtes som en undtagelsesforanstaltning, og den bør derfor være så kortvarig som muligt, da en hurtig og fuldstændig omstilling er nødvendig for at realisere de fulde fordele ved et integreret betalingsmarked. Det er også vigtigt, at omkostningerne for betalingstjenesteudbydere ved fortsat at anvende

⁶ http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/en/ecofin/137122.pdf.

de traditionelle betalingsordninger sideløbende med SEPA-ordningen begrænses tidsmæssigt. Betalingstjenesteudbydere, som allerede er gået helt over til SEPA, kan overveje at levere konverteringstjenester til betalingstjenestebrugere, som endnu ikke er gået over til SEPA, i denne overgangsperiode. I overgangsperioden bør medlemsstaterne undlade at straffe betalingstjenesteudbydere, der behandler betalinger, som ikke opfylder kravene, og betalingstjenestebrugere, der endnu ikke er gået over til SEPA.

- (8) En række store brugere af instrumenter for direkte debitering har allerede tilkendegivet, at de agter at gå over til SEPA umiddelbart inden slutdatoen. Enhver udsættelse af disse omstillingsplaner kan medføre et forbigående pres på indgående betalinger og pengestrømme og dermed på de berørte virksomheders likviditet. En sådan sen omstilling, der vedrører mange, kan også forårsage flaskehalse, særlig hos banker og softwareleverandører, der kan opleve visse kapacitetsbegrænsninger. Den supplerende periode til indfasning af den nye ordning vil efter alt at dømme muliggøre en mere gradvis tilgang. Markedsdeltagere, som endnu ikke har påbegyndt iværksættelsen af de tilpasninger, der er nødvendige for at opfylde SEPA-kravene, opfordres til at gøre dette hurtigst muligt. Markedsdeltagere, som allerede har påbegyndt tilpasningen af deres betalingsprocesser, bør ikke desto mindre fuldføre omstillingen så hurtigt som muligt.
- (9) I betragtning af det overordnede mål om at gennemføre en koordineret og integreret omstilling bør overgangsperioden finde anvendelse på både SCT og SDD. Forskellige overgangsperioder for SCT og SDD ville skabe forvirring blandt forbrugerne, betalingstjenesteudbydere, SMV'erne og andre betalingstjenestebrugere.
- (10) Af hensyn til retssikkerheden og for at sikre kontinuitet i anvendelsen af forordning (EU) nr. 260/2012 er det nødvendigt, at denne forordning træder i kraft hurtigst muligt og anvendes fra den 31. januar 2014.
- (11) Forordning (EU) nr. 260/2012 bør derfor ændres —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Artikel 16, stk. 1, i forordning (EU) nr. 260/2012 affattes således:

"1. Uanset artikel 6, stk. 1 og 2, kan betalingstjenesteudbydere fortsat, indtil den 1. august 2014, behandle betalingstransaktioner i euro på andre måder end dem, der skal anvendes i forbindelse med kreditoverførsler og direkte debiteringer under SEPA-ordningen.

Medlemsstaterne anvender først de regler om sanktioner for overtrædelse af artikel 6, stk. 1 og 2, der er fastsat i henhold til artikel 11, fra den 2. august 2014.

Uanset artikel 6, stk. 1 og 2, kan medlemsstaterne tillade betalingstjenesteudbydere indtil den 1. februar 2016 at yde brugere konverteringstjenester i forbindelse med indenlandske betalingstransaktioner, således at brugere, der er forbrugere, fortsat vil kunne anvende BBAN-nummer i stedet for den betalingskontoidentifikationskode, der er fastsat i bilagets punkt 1, litra a), på betingelse af, at interoperabiliteten sikres ved, at betalerens og betalingsmodtagerens BBAN-numre teknisk og sikkert konverteres til de tilsvarende betalingskontoidentifikationskoder, der er fastsat i bilagets punkt 1, litra a). Denne betalingskontoidentifikationskode leveres til den initierende bruger, om nødvendigt før betalingen gennemføres. I et sådant tilfælde

må betalingstjenesteudbydere ikke pålægge brugeren gebyrer eller andre afgifter, der er direkte eller indirekte forbundet med disses konverteringstjenester."

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 31. januar 2014.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

På Europa-Parlamentets vegne
[...]
Formand

På Rådets vegne
[...]
Formand